

1895.
Pargas.

1. Birgitta sittande med öppen bok(?) på knäna, händer saknas. Vacker bild, skuren i ek; illa skadad, polykromin borta. Förärad jemte följande af Pargas församling och från dess kyrka. H.M. Ver.B. s.250 gåfvobref af den 24 juli 1878. Se äfven Konsthist. Exp. I. s. 85 ff.
2. S.Anna. Maria sitter på hennes venstra knä, barnet borta. Vacker bild, men illa skadad, polykromin bortskurad.
3. Johannes Döparen, bok med lammet derpå; i drägens fåll ett djurhufvud utskuret (för att ange gifva att han gick klädd i djurskinn). Bilden har värdig karakter, men illa medfaren. Deponerad i Borgå museum.
4. Biskopligt helgon, starkt svängd, händer saknas; polykromin förstörd.
5. Manligt helgon med bok, illa skadad.
6. Manligt helgon, händer och emblem borta, långt, tjockt hår. Illa skadad.
7. Stor sittande, krönt staty, fotsid dräkt (Kristus i härligheten? St Olof?). Händerna saknas; äfven eljes medfaren; polykromin borta.
8. S.Katarina; krönt, hjulfragment, manlig figur under fötterna. Varit en vacker bild, men gruffligt medfaren. Deponerad i Borgå museum.
9. ? Enligt gåfvobref voro bilderna 9, men då Exp. beskrifvit endast 8 hafva ej flere kunnat igenkännas.

1895.
Pargas.

10. Predikostol, 6-kantig, prydd med Kristi och apostlarnes bilder, groft utskurna i högrelief; en i midten af hvarje sidofält, samt en på hvar sin af de pilastrar, hvilka upptill bärande serafhufvuden åtskilja fälten. På hvarje sida ses nedanför figurerna svenska bibelspråk, syftande på lärarnes vigthet och betydelse. Himmeln undertill prydd med en sol och den hel Andes dufva, ofvantill vid kanten en krans ornament i form af vapensköldar, bland hvilka en verklig, samt öfverst pelikan. Vid predikstolens kant är ett timglas fästadt. Orneringen anger 1600-talet som ursprungstid och är arbetet konstlöst gjort af någon socknebo(?) efter förebilden af ett bättre original. Den på himmelns kant fästade friherliga vapenskölden omsluter två vapen: det ena med två foglar gående upp för en balk och det andra med en vildman anger säkerligen förärfaren ? När predikstolen löstogs från väggen, påträffades med svart färg otydligt anbragta 15 S:A:58, hvilket årtal läst till 1658 kan vara tillkomstårets.
11. "Kristi uppståndelse", en reliefbild skuren i trä. Taflan har varit upphängd på pelaren bakom predikstolen, nedanför himmeln. Framställningen typisk. Arbetet bättre än sjelfva stolen.
12. Sköld med Lindeska familjens vapen; polykromin förstörd, skrifftaflan saknas; fyra fält: två gula fält med hvarsin två blå strömmar, och två röda fält med hvarsin pyramidalisk ställning på kulor med väska och svärd samt midt på en sköld med två lindar och en trädstam; mindre än följande.

1895.
Pargas.

13. Sköld med von der Lindeska vapnet, enl. inskrift uppsatt till minnet af landshöfdingen öfver Åbo och Björneborgs län med Åland m.m. Erich von der Linde, friherre till Lindeborg, herre till Måmövik, Lindöd Spellinge och Torfesijud, född i Stockholm 17.10. 1620 och död i Åbo .1.1666. (Kh. Exp. I s.527§)
14. Sköld med Lejonborgska ättens vapen, i öfre fältet en krans med två korsade pilar; i nedre ett upprätt stående lejon; uppsatt till hågkomst af comissarius Thomas Lejonbärgh till Bläsnäas, född 14.12.1604, död 19.5. 1677. Kh.Exp.I,s. 532.
15. Sköld med Mureska vapnet, deladt i flere fält: två blåa med hvarsina tree gyllne kärfvar samt två d:o med hvarsina tree gyllne stjernor; dessutom svarta, tomma fält; uppsatt till minne af majoren Torsten Mure, född på Wannäs gård 1630, död sammastädes 28.2.1686.
16. Sköld med Gööska vapnet, två stjernor på blått fält ofvanför, nedanför en gös simmande i vatten; uppsatt till minne af Öfverstelöjtnanten Erich Göös till Rövarenäs, Wöringe och Kofweln, född 23.2. 1628, död 2.10.1693. J.Å.T. 1794 n.30. Hjert.—Skölden omgifves af åtta ansköldar, fyra på hvardera sidan. Kh. Exp. I 526 s.
17. Sköld med Gööska vapnet, något mindre, utan ansköldar; inskriften olöslig på dess nuvarande plats.

1895.
Pargas.

18. Vapensköld med Stark'ska vapnet, två stjernor på blått fält. Stor; rikt löfverk. Egnadt minnet af ryttmästaren Hans Starck till Mälo och Köni? Salo, född 7.2.1636, död 13.2.1701. Kh. Exp. I. s. 527.

19. Sköld med Stålhandske'ska vapnet: två handskar i blått fält och nedanför en stridsyxha i rött. Inskriften utplånad.

20-21. Två exx. af samma vapensköld: en stjer-
na på grönt fält och tre trädstammar på
rött fält; fälten åtskiljda medels en snedt
liggande, svart balk. Inskrift saknas.

Enl. äldre anteckn.
är nr 20 deponerad
i Åbo museum.

22. Vapensköld, utskuren i plåt med Huggutska
vapnet målat i svart, rött, grönt och
guld. Text:

Capitainen och Lientnanten

Wälborne Herr

Gideon Iosias Huggut

Död 18 18/2 25

Stång av järn. Största höjd 2 m 15 cm.

Vapenskölden 97x 59 cm.

Jmför 1:sta Konsthist. Exp. berättelse över
Pargas kyrka.

Vapenskölden var i maj 1932 onummerad, men
då den ansågs identisk med den i Pargas
berättelsen beskrivna Huggut skölden, verk-
ställdes katalogisering och numrering.